



Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

CL. Si aliquis rem alterius, quam excolit, ad proprietatem sacire vult, sed
non potest & postea eam precariaverit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

Item alia.

CXLIII. Domino suo illi. Constat me à vobis accepisse, & accepi, debere & debo, hoc est, solidos tantos. Pro quibus solidis spondeo me, quandiu post me ipsos retinuero, annis singulis per singulos solidos singulos triantes &c. *ut supra pag. 421.*

Item alia.

CXLIV. Domino fratri illi, ego ille. Quatenus necessitatem meam supplendo solidos vestros numero tantos mihi ad beneficium praestitisti, ideo juxta quod &c. *ut supra pag. 421.*

Item alia.

CXLV. Domino fratri illi. Ad petitionem meam mihi non denegasti, nisi ut in summa necessitate mea argentum vel amictum valentem solidos tantos in manu mea ad praestitum beneficium mihi praestitisti &c. *ut supra pag. 445.*

Alia.

CXLVI. Magnifico fratri illi, ego ille. Ad meam petitionem vestra decrevit voluntas ut mihi beneficium de rebus vestris illis in annos tantos facere juberetis &c. *ut supra pag. 475.*

Cantio de vinea.

CXLVII. Domino fratri illi, ego ille. Ad petitionem meam mihi non denegasti, nisi ut in summa necessitate mea argentum & amictum valentem solidos tantos in manu mea ad praestitum beneficium mihi dediti. Propterea oppignoro &c. *ut supra pag. 463.*

Evacuatoria.

CXLVIII. Domino fratri illi. Omnibus non habetur incognitum qualiter ante hos annos solidos nostros numero tantos ad beneficium acceperisti &c. *ut supra pag. 494.*

Alia evacuatoria.

CXLIX. Fratri illi. Omnibus non habetur incognitum quod ego ad petitionem tuam solidos tantos ad praestitum beneficium in manu tua tibi praestiti &c. *ut supra pag. 454.*

Si aliquis rem alterius, quam excolit, ad proprietatem facire vult, sed non potest, & posset eam precariaverit.

CL. Domino inlustri illi & mihi proprio Domino illi. Dum per malorum hominum consilium, quod non debueram, de terra vestra in loco nuncupato illo, quam excolere videor, avellere amavi & ipsam terram ad proprietatem facire, & non potui, quod nec ratio praestitit, & vos vel agentes vestri cam ad partem ve-

liter me gravis necessitas & anatas pessima opprimerunt, ut minimè habeam unde vivere vel me vestire possim. Propterea ad petitionem meam mihi non denegasti, nisi ut in summa necessitate mea argenteum vel amictum valentem solidos tantos in manu mea mihi dediti, & ego minimè habeo unde ipsos solidos tuos tibi reddere queam. Propterea obnoxiationem de capite ingenuitatis mea in te fieri & admirare rogavi, ut quicquid de mancípio tuo origini facis, tam vendendo, commutando, disciplinam imponendo, ita & de me ab hodierno die liberam & firmissimam in omnibus potestatem faciendi habeas. Si quis verò, quod nec fieri credo. & reliqua.

Alia obnoxiationis.

CXXXVII. Domino meo semper, ego ille. Non est incognitum qualiter infligante parte adversa mihi contigit quod ego caballum ab homine aliquo &c. *ut supra pag. 466.*

Epistola collectionis.

CXXXVIII. Nos quoque in Dei nomine matricularij sancti illius, dum matutinis horis ad ostia ipsius Ecclesiae observanda convenimus, ibi infantulum sanguinolentum &c. *ut supra pag. 474.*

Concambiū de villa.

CXXXIX. Inter quos caritas inlata permanerit, pars parti beneficia opportuna præstat. Ideo placuit atque convenit inter venerabilem virum illum ex permisso apostolico viro illo &c. *ut supra pag. 419.*

Concambiatio de terra.

CXL. Inter quos caritas inlataba permanerit, pars pari suo opportuna & congrua beneficia non denegabit. Ideoque auxiliante Domino nostro placuit atque convenit inter illum & illum &c. *ut supra pag. 446.*

Concambiatura inter duos Abbates.

CXLI. Placuit auxiliante Domino atque convenit inter venerabilem virum illum Abbatem de monasterio illo vel congregationem monasterij sui, necnon &c. *ut supra pag. 503.*

Cautiones diverso modo facte.

CXLII. Domino mihi proprio illi. Dum ad meam petitionem, necessitatem meam supplendo, vestra bonitas habuit ut solidos tantos de rebus vestris mihi præfaretis, ideo per hoc vinculum cautionis spondeo &c. *ut supra pag. 421.*

stram revocasti, vel nos exinde ejecisti, sed postea ad petitionem bonorum hominum nobis eam ad excolumendum reddidisti, propterea hanc precariam dominationi vestra emittimus, ut quandiu vobis placuerit ut eam teneam, absque ullo vestro prajudicio, quicquid reliqui accolani vestri faciunt, nos reddere ipodemus. Quod si non fecerimus, & in hoc negligentes, tardi, aut contumaces fuerimus, publicè per hanc precariam, ac si semper per quinquennium renovata fuisset, condemnati, ut lex præstitut tardis & negligenteribus, de ipsa terra nos pontificum habeatis ejiciendi. Facta precaria ibi sub die illo, anno illo, illo Rege.

Cessio.

CL. Latorum legum auctoritas & Principum decreta sanxerunt ut unusquisque, dum manet in corpore, de propria quam possidet facultate si quid alteri concesserit, voluntatem suam gestibus aut testibus aut scriptura profiteatur, ut perennibus temporibus inviolata permaneat. Igitur ego in Dei nomine ille tibi fideli nostro cedo à die præsente &c. *ut supra pag. 471.*

Traditio cuicunque tradere voluerit.

CLII. Latores legum sanxerunt ut qui de jure proprio alicui aliquid tradere voluerit, hoc coram pluribus testibus prescripturarum firmiter feriem faciat obligari, ut in ævum inconvulsu valeat permanere. Idcirco ego in Dei nomine ille venerabili viro illi. Dono siquidem tibi per hanc chartulam traditionis, sive per festucam atque per andelangum, aliquam rem meam in pago illo, in loco nuncupato illo, super fluvium illum, id est, mansos tantos, cum hominibus ibidem commanentibus vel adipicentibus, cum terris arabilibus, silvis, campus, pratibus, pascuis, vel quicquid in ipso loco nostra videtur esse posse. Sio vel dominatio, in ea verò ratione ut ab hac die hoc habeas, teneas, atque possideas, vel quicquid exinde facere volueris, liberam in omnibus habeas potestatem. Et si quis deinceps, quod futurum esse non credo, si ego ipse, quod absit, aut ullus quislibet de heredibus meis, seu qualibet extranea persona, contra hanc traditionem à me sponte factam aliquam calumniam generare præsumperit, exsolvore faciat dupliciter quantum eo tempore ipsa res valere dignoscitur, & quod repetit nullo modo evindicare prævaleat, sed magis præfens hæc chartula tam à me quam ab

Tom. II.

aliis bonis hominibus roborata omni tempore firma permaneat, cum stipulatione interposita. Actum.

Traditoria de terra.

CLIII. Veniens homo aliquis nomine ille in pago illo, in loco qui dicitur ille, ante bonos homines qui subter firmaverunt, terram illam, id est &c. *ut supra pag. 447.*

Alia traditoria de venditione.

CLIV. Notitia qualiter & quibus praesentibus veniens homo aliquis nomine ille Missus illustris viri illius super fluvio illo, in loco qui dicitur ille, illum mansum &c. *ut supra pag. 448.*

Alia traditio.

CLV. Notitia loco traditionis, qualiter vel quibus praesentibus ante eos qui subter firmaverunt, ibique veniens homo aliquis nomine ille illas res vel villas illas, quas ipse ante hos dies per suam epistolam donationis ad monasterium illud in honorem sanctorum illorum constructum, ubi Dominus ille Abba præfesse videtur, à die praesente ad integrum concessit & confirmavit (jam nomina ill.) per portas & per ostia, & dictam donationem ad Misum de supradicto monasterio vel dicti Abbatis nomine illum viuis fuit per omnia & in omnibus, quantum illa epistola commemorat & infertum est, confignavit, tradidit, & veflivit, & per durpilum & festucam sibi foras exitum alienum vel spoliatum in omnibus esse dixit, & omnia virpivit, his praesentibus. Actum fuit ibi. & reliqua.

Alia traditoria.

CLVI. Notitia traditionalis, vel quibus praesentibus venit homo aliquis nomine ille ad illum mansum, quem ante hos dies per chartulam venditionis ad filium suum adfirmavit per ostium & anatalia, per herbam & vitem ei viuis tradidisse vel consignasse, & exitum inde se fecit, his praesentibus. & reliqua.

Carta audienceialis.

CLVII. Cum in nostra vel procerum nostrorum praesentia homo nomine ille hominem aliquem nomine illum interpellasset, dum diceret quod seruo suo nomine illo una cum rauba sua &c. *ut supra pag. 396.*

Judicium evidente, fratre charta testifica.

CLVIII. Veniens ille in nostram vel procerum nostrorum praesentiam, suggestit quod homo nomine ille pagensis veller eum in villa, nulla manente causa, adfalsisset &c. *ut supra pag. 395.*

M m ij